

Sygn. akt V CSK 457/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi G. S.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 czerwca 2014 r.,

sygn. akt I ACa [...]

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości "T." Spółki Akcyjnej w upadłości
likwidacyjnej w B.

przeciwko G. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej G. S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 31 marca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany - G. S. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 31 marca 2016 r., w którym oddalono skargę pozwanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 10 czerwca 2014 r. Wyrokiem tym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego z dnia 7 listopada 2013 r. i zasądzono od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 365.530,95 zł z odsetkami, a w pozostałym zakresie powództwo oddalono. Powód - Syndyk Masy Upadłości „T.” S.A. dochodził od pozwanego zwrotu pożyczki pieniężnej.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego i przepisów prawa materialnego. Według skarżącego, skarga powinna być przyjęta, bowiem jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po dokonaniu analizy treści zaskarżonego wyroku i treści prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - nie występuje przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga kasacyjna nie jest bowiem oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu. Sąd Apelacyjny nie naruszył art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 406 k.p.c., bowiem zaskarżone orzeczenie spełnia zasadnicze wymagania przewidziane w art. 328 § 2 k.p.c. i może być objęte odpowiednią kontrolą w toku postępowania kasacyjnego.

Należy zwrócić uwagę na to, że Sąd Apelacyjny, rozpoznając skargę strony pozwanej, badał przede wszystkim to, czy wskazana w skardze kserokopia aneksu do umowy pożyczki, zaopatrzona datą 8 lipca 2009 r. (k. 5 akt sprawy), może być traktowana jako nowy środek dowodowy w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Tylko nowy dowód w rozumieniu tego przepisu mógłby prowadzić do wznowienia postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem z dnia 10 czerwca 2014 r. Szerszy, szczegółowy wywód Sądu Apelacyjnego zmierzał do wykazania tego, że wspomniana kserokopia nie mogła być jednak uznana za nowy dowód w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. W świetle ustaleń faktycznych kserokopia ta nie mogła w ogóle pełnić nawet funkcji wiarygodnego dowodu w niniejszym postępowaniu m.in. z racji okoliczności wejścia w jej posiadanie przez skarżącego. Ponadto brak jej cech właściwych dokumentowi, co uniemożliwiało uzyskanie przez nią funkcji określonej w art. 462 k.c.

Wskazując na istnienie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżący dostrzega cechę

oczywistej zasadności skargi w naruszeniu przez Sąd Apelacyjny tych przepisów k.c., które były stosowane w toku postępowania prowadzącego do wydania pierwotnego wyroku objętego skargą. Nie podważa natomiast oceny Sądu Apelacyjnego w odniesieniu do zasadniczego przedmiotu rozstrzygnięcia, tj. braku wskazanej w skardze podstawy wznowienia postępowania (art. 403 § 2 k.p.c.). W końcowym fragmencie uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny tylko marginesowo wspomniał o tym, że nawet przy przyjęciu hipotetycznym, że kserokopia aneksu jest środkiem dowodowym w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c., to wskazane przez Sąd elementy stanu faktycznego nie mogą prowadzić do wykazania, iż skarżący (pożyczkobiorca) dokonał zwrotu pożyczki (s. 12 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).